DANIEL RAEP'S

PATRIOTTISCHE

BEDRYVEN.

Vermeerderd en Verbeterd.

DANIEL RAEP'S PATRIOTTISCHE BEDRYVEN.

WAERDE MEDEBURGERS EN LANDGENOOTEN!

HY mag, wien 't luſte, cierlyk ſchryven
Der Helden dappere Bedryven;
Ik volg het ſpoor myns Vriends OUDAEN,
Op dat een ieder mag verſtaen
Door myne Pen, wat ik geſchreven,
Bedoeld, gekuipt heb en bedreven,
Om Edelmoedige Eigenbaet;
Na dat de PRINS het Roer van Staet
Door 't muitend Volk verkreeg in handen.
Hoort toe! ik voel myn Geeſt ontbranden.

IK DANIEL, (genan eens *beteren* PROFEETS,
Die ook in *Vorſten gunſt* verduwde zeer veel leeds,)
Ben, ſchoon niet voortgebragt uit brave en edele Looten,
Nogtans uit ſtamme van *Doorluchten Naem* geſprooten,
Dat is; met Toenaem RAEP, die by een Burger Heer
Van 't Roomſch' Gemeenebeſt, meer dan een gift van Eer
Of aengeboden Goud voorheenen werd gereekend;
Een Naem, die zekerlyk iets Hoogs, iets Grootſch beteekend,
En my voorſpeld, dat ik, ten Vorſtelyken Dis
Als Mordechai gezet, zoo ik my niet vergis,
In ſpyt myns Vyands zal roemrugtig Zegepralen,
Zoo ras de VORST weer komt by *Joden* middagmalen.
Dan, wyl ik in die Hoop naer zulk een Eerkroon ſtreev'
Ben ik in Ramp vernoegd, gelyk ik ruſtig ſchreev,

In myn uitmuntend werk van (a) 't NUT DER TEGENSPOEDEN,
Of ALTYD WEL, 't geen ons kan kleeden, reeden, voeden,
Op welkers Voorhoofd ik, in keurig Heldendigt,
Dus loffelyk ſpreek van 't doel waer naer het is gerigt;
„ De Pligt die eiſcht dat wy Ons keeren tot *Oranje*,
„ Diens *Stam* door hooger magt onthefte ons van *Spanje*,
„ Zyn wreede Heerſchzucht en ontmenſchde Tiranny,
„ En in later Tyden voor de *Franſche* Heerſchappy,
„ Diens groot gedugte magt ons leid tot ons bekeeren,
„ Tot Dankerkentenis; en dat wy daer door leeren
„ Hoe God *Oranjes Bloed*, tot *Neerlands* heil bewaart
„ In Nood ons *Vryheids Burg*; naeſt God ons beſt op aard;
„ Dit is de regte knoop, die *Neerlands Vrybeid* bind,
„ 'K wenſch hy verandert die *Oranjes zaat* niet mind,
„ En dat hy leren mag, gelyk ik hoop hy zel,
„ God geeft alles ten goede, en dus is 't ALTYD WEL.

Want of myn ſchryfſtyl vry wat mank in dat Tractaet is,
En myne Poëzy juiſt heel niet naer de Maet is;
Zoo ziet men, dat 's genoeg, dat ik *Held Naſſau* eer',
En op het eind van 't werk den laſter van my keer',
Die, als van Godsdienſt bloot, my brandmerkt by een ander,
Daer ik beroem' te zyn een Vrye Nederlander,
Die 't *Vorſtelyk voorſtel van 't afſchaffen van de Pagt*
Begunſtigde, en met een heel *Zedig* (b) *Overdagt*
Hoe zulk een toeleg was te volgen en te pryzen;
Of ſchoon men 't tegenſprak met (c) KLAERDERE BEWYZEN.
Maer op dat ieder een myn Handeling doorzie,
Zoo onderzoek, hy eens wat of ik ben en wie,
In myn (d) *Verdedigſchrift*, alwaer men in het breede,
Myn Kenſchets vinden kan, die ik hier kort Ontleede;

Wyl

(a) Zynde dit het eerſte werkje 't geen deez' Beroemde Schryver, kort na 's Prinſen Verheffing, in druk uitgaf.

(b) Dit ziet op D. RAEPS *Zedige Overweging* wegens de afgeſchafte Pagten. Te Amſt., in 't midden van 1748. uitgekomen.

(c) Waer tegen naderhand uit kwam, KLAER BEWYS, dat de gemeene lieden, uit hoofde van billykheit en eigen belang verpligt zyn, de Laſten des Vaderlands te helpen dragen.

(d) D. RAEPS Verdedigende Aenmerkingen wegens het voorgevallene te Amſt. in 1747. en Aug. en Sept. 1748. op 't eind van 't laeſtgem. Jaer, door hem zelven aldaer uitgegeven, en gedrukt by Gysb. Oudshoorn.

Wyl dit Aenmerklyk ſtuk, door My, hier toe verplicht,
Om twee byzondere gevallen kwam in 't licht;
Eerſt, om dat een Bailjuw in Zeeland, zeer verbeten
Op my, gezegd had wel een plaets voor my te weten,
Zoo ik in Middelburg eens maekte die Figuur
Als hier aen de Amſtel; daer myn Vriend te goeder uur
Op zeide, hy dagt myn doen was enkel *Reformeeren*
En dat hy zelv, (in ſpyt der Loeveſteinſche Heeren)
Het eigen werk aldaer zou durven onderſtaen.
Het andere Voorval, 't welk my deed aen ſchryven gaen,
Was my te Rotterdam (in 't van de Beurs afwand'len
Na, met een Patriotſch gezelſchap, wat te hand'len)
Bejegend op de ſtraet door een gewezen SCHOUT,
Die, bleek van aenzien, my zeer ſcherpelyk en ſtout
In 't aenzicht keek en ſprak, het was uw Tyd, te ſtryken
Ten beurſe af, Myn Heer! waer op ik onder 't kyken
Met even bars gelaet ten antwoord gaf, *ik weet*
Daer ganſch geen rede voor; ik deed 'er niemand leed:
Terwyl ik onder 't gaen by my beſloot, uit dezen,
Die Heer moet zekerlyk Oranjes Vyand wezen.

Dan, 't word reeds tyd dat ik Hoofdzakelyk beſchryv',
't Begin en voortgank van myn Mannelyk Bedryf.

Het Rotterdamſch Requeſt om Amten te verkoopen,
Deed eenen uitſlag naer myn Zin en Wenſch verhoopen;
Des ik op 't zelfde ſpoor bereide een (*a*) *fraei Vertoog*
Tot welkers teekening ik veelen reeds bewoog;
Doch wyl men aan de *Maes* niet ſpoedig goed kon vinden
't Gedane voorſtel te beämen; zyn myn' Vrinden
Aen 't aerſelen gebragt; maer ik, die *Vryer dagt*
Heb om die rede weer (*b*) *een blaedje* in 't licht gebragt
Om door dit Middel dus elks iever op te ſcherpen,
En, 't geen in 't Rotterdamſch niet ſmaekte, te verwerpen.

Dit

(*a*) Requeſt om Amten en Beneficien te Verkoopen, door RAEP en de zynen, te dezen tyde, opgeſteld en geteekend.

(*b*) Te weten, Vrye gedagten over 't Rotterd. Requeſt, door den zelven in Druk gegeven.

Dit Stukje was reeds lang in druk vertoond te koop,
Wanneer ik by JOOST BONT, die Bier tapt by de ſtoop,
Op de agſten dag der Maend November * hoor verhalen,
Hoe dat men hier en daer aen Huizen, Hoeken, Palen,
Billietten had geplakt, om al 't gemeene Volk
Ten Dam te noodigen; waerom ik, als hun Tolk
Het noodig agtte, op dat niets kwaeds wierd voorgenomen
Als dan, benevens hun, eens voor den Dag te komen
Met myn bewuſt Requeſt; Des riep ik, nu is 't Tyd,
Dat ieder zy, als Ik, ter Teekening bereid,
Dewyl naer onzen Zin, 't Gemeen de Wet zal ſtellen;
Maer wat gebeurt 'er? hoort! ik zal 't U net vertellen;
Des Woensdags Avonds, als dit 's Dingsdaegs was geſchied,
Komt een Stads-Boô by my, die my ten huize ontbied
Des Burgermeeſters, die Heer GEELVINK werd geheeten,
Die toen gewiſſelyk van myn bedryf moeſt weten,
En mooglyk vreesde voor het geen gebeuren zou,
Ja liever my veelligt gezien had in de Kouw:
Wyl dit myn doen wel ſcheen het Oproer aen te dryven
Dan dat 's tot daer toe; Om uit vrees niet weg te blyven,
Zeide ik den Boode van op aengemelden tyd,
Gereed te zullen zyn met alle Eerbiedigheid.

Gekomen daer ter plaets, moeſt ik een half uur wagten,
Eer dat men my ter zael van Audientie bragte,
Daer my, op hoog bevel gezeten, werd gevraegd
Naer myne Woonplaets, en welk nieuws 'er wierd gewaegd?
Waer op ik van 't Requeſt van Rotterdam ging ſpreken,
En zei, dit nieuws is toch den *Heeren* al gebleeken.
Maer als ik van 't Vertoog, door *my zelv* opgeſteld,
Den juiſten Inhoud had, op hun verzoek, gemeld,
Had elk dit graeg gezien, doch wilde niet vergunnen
Dat ik hier van Copie zou leveren in hunnen
Geëerde Handen; Neen! men dagt uit my 't getal
Der Teekenaren eerſt (maer RAEP was ook niet mal)
Te trekken, en men vroeg, waer toe het preſenteren
Van zulk Requeſt als dan, wanneer men Zyne Heeren,
Met magt van Volk daer toe, als 't ware, Dreef en Dwong?
Waer op ik Aſſurant, en fluks en glad van Tong,

Ten

* 1747

Ten antwoord gaf, dat zulks dan moeſt meer inganks vinden,
Om dat een groot getal verwint de Krygsgezinden.
Hier op in 't Zydvertrek geleid, en naer een poos
Van ruim twee uuren, (ſchoon het wagten ons altoos
Den tyd verlengt,) aldaer van kou te moeten beven,
Wierd ik weêr ingeleid om myn Berigt te geven
Op 't geen men had uit myn Bekent'nis ingeſteld,
Waer by ik my gedroeg als eenen Dapp'ren Held,
Met, halende den Hand langs mynen Hals, te zeggen
Is deze Kop verbeurd, dat hy daer beenen legge;
Ja ſtaefde midderwyl het Amt-verkoopen, met
Een voorbeeld van 't misbruik der vaſtgeſtelde Wet.

Straks andermael geleid ter Zale uit en weer binnen
Dagt Heer DE DIEU hetſpel wel haeſt van my te winnen,
Als ik beloofde, om het meer gedagt Requeſt
Ten zynen huize te verbranden: en op 't leſt,
Zogt hy, dewyl ik dagt, dit was zyn Vrinden hoonen,
My, door een andere ſtreek, van dezen af te troonen,
En eiſchte, ik zou myn hand uitvegen van 't Papier,
Het welk ik weigerde; waer op ik weêr van hier
Geſcheiden, eindelyk ten laetſtemael verſcheenen,
Beloofde 's morgens vroeg den *Hoofdſchout* te verleenen,
Copye van 't Geſchrift, zoo wreed gedoemd ten brand!
Ja 'k gaf, O! Dwaesheit! zelfs op dit myn woord de hand.
En ſprak, (na 's Burgers-Heers ontzaggelyk verbieden
Van myn Requeſt niet meer te brengen by de Lieden,
Om dat die zaek haeſt zou beſlegt zyn by Accoord;)
Met Smadelyken lach, dat ik het had gehoord,
Dat ik het had verſtaen; dus nam ik van dien Vader
Myn afſcheid, met een groet van Judas, den Verrader.
Want als ik om 't Requeſt en myn belofte dagt,
Wiſt myn doorſlepen Wyf niet waer het was gebragt;
Dit wiſt ik beter; maer my luſtte haer te ſtyven,
In 't ongenoegen van zoo lang te moeten blyven
Aen GEELVINKS Huis, en ook om dat men my aldaer
Uit goede Politie geloochend had voor Haer.
Waerom ik 's anderen daegs den *Officier* berigtte
Dat ik dien GEELVINK thans als myn Party betigtte,
Om 't aengedaen Affront, en dat ik voorts niet meer
Hem dagt te erkennen voor myn wettig Burger-Heer.

Maer als ik uit de reên des *Hoofdſchouts* kon bemerken,
Hoe dat men gaerne my had Loon verſchaft naer Werken,
Wierd ik te meer getergd, en hield my door zulk doen
Beleedigd in myne Eer en Aenzien en Fatſoen.

Ik liet nogthans bedaerd den (*a*) Donderdag paſſeren,
En ging my 's Vrydaegs eerſt vervoegen by de Heeren,
Om daer met de eene Vriend en de andre, myn beklag
En ſlinkſche Onnozelheit te leggen aen den Dag.
Want onder ſchyn, om daer van 't Ongelyk teklagen,
Durfde ik op nieuws wel ſtout, ja mondeling, gewagen
In ſteê van by Requeſt, van 't Amt Verkoopen, 't geen
Ik voorgaf als een Eiſch der Burgers in 't gemeen.
Hun Antwoord, *dat men ons naer rede zou vernoegen*,
Stelde al het Volk te vreên: Maer dat *Ik* van 't in *Kroegen*,
En *Kufjes*, hier en daer, te vry geſproken woord,
Zou worden, (zoo men ſprak) ter Vierſchaer Overhoord,
En dat m' om 't ſchimpend' en verboode Illumineren
My haeſt te krygen dagt by de Onbeſchaemde Kleeren,
Verpligtte my, als SCHELM, BEROERDER of RABOUT,
Ter Vlugt naer Elders heen, uit Vreeze voor den SCHOUT.

Nogthans (de grootſte Wolk van Oproer wat verdreven,)
Wierd myn te rugkomſt', om weer nieuwen Twiſt te geven,
Vereiſcht, en 'k zag de Zon myns Heils al vaerdig ſtaen
Om met de *Oranje-Wind* aen de Amſtel op te gaen,
Ten ſteun van 't Weiffelend Volk in 't Muitende Gevoelen;
Des ſteef ik, aengezogt, 't Vergaderen op de DOELEN,
Daer ik het Drytal der Artikelen beſloot,
Welk ik dagt voor te ſtaen, in weerwil van den Dood.
Want, als de Tweedragt my in 't aengezigt braveerde,
En dreef het ſtellen van de Wyks-Gecommitteerden;
Ylde ik met Chais en Paerd by Nagte naer den Haeg,
Om aen des Vorſten Hof, door Vriendelyk gevraeg
Te ontdekken, of de PRINS, (gelyk men hier verſpreidde,
Doch te onregt) ook te mets mogt hellen naer die zyde?

Maer

(*a*) 10 Nov. 1747. Dag, volgens gem. Billietten bepaeld ter Samenrottinge op den Dam.

Maer met genoegen daer onthaeld, geſtyfd, geſterkt,
Heb ik, vervolgens ſlegts naer myn Concept gewerkt,
En alle Wyken haeſt, voor my doen declareren.
Waer op ik met CHATIN en HUIZER aen de Heeren,
Het Informeel Requeſt der Drie Artikelen bragt,
Op 't welk nochtans FIAT volleedig wierd verwagt.
Want of de Ovrigheit al kenniſſe begeerde
Van hunner Burgeren Klagt, en wat de Twiſt vermeerde,
Ons dagt, ORANJE was thans *Meeſter in 't gebeel*,
Men moeſte boven hen, HEM zelv', 't Origineel
Geteekende Requeſt ten Hove gaen vertoonen,
Hy zou die Eiſſchen met zyn ryke gunſt bekroonen.
Gelyk de uitkomſt toonde en ons de Hoope gaf,
Dat hy de *Achitofels* wel haeſt ten zetel af
Zou bonſen, en de Deugd der *Doele-Patriotten*
Doen Pronken in 't Stadhuis, in plaets van op Schavotten.
Waer op het Werk by ons, zoo kunſtig wierd belegt,
Dat 's Volks gemeene Stem deed zwygen 't Heilig Regt.

Doch GIMNIG, BOEKELMAN, en die van hun Cabale,
(Die aen *Vorſt* FRISO'S Hof thans nog in luiſter pralen)
Beyverden in ſtilte hun eerſt gevormd Concept,
Waer uit ik nimmer hoop van voordeel had geſchept.
Des ging ik dit, zoo veel ik konde, Dapper tegen,
Tot dat men hier den GRAEF, HEER PENDRECHT had gekregen,
By wien ik zoo veel bragt te weeg, dat myn Party,
Zich ſtil te houden daer beloofde jegens my:
Ja, Niemand kon my zelvs verpligten om te zwygen,
Toen ik by FRISO, 't eerſt mogt Audientie krygen,
Voor wien ik ſpreken durfde als voor een *Souverein*,
Die zelf betuigde van myn Sentiment te zyn,
En tot my ſprak, *Ja* RAEP *Gy moet een Vrygebooren Hollander blyven*; maer het komt my beſt te vooren,
Dat ge, hoe afkeerig ook van 't kenmerk van een *Slaef*,
Nochtans uw Twiſt beſlegt by mynen *Slaefſchen* GRAEF.
Dit deeden wy, en elk die my niet Zot en agtte,
Kon toen wel zien hoe ik op dezes Ordres wagtte;
Want naeuwlyks was ik daer, of gaf met myne Stem
Het Committeren uit de Wyken kragt en klem.
Dan my berouwdde, door deez' Vuile handelingen,
My als *Hoofd-Redreſſant* te zien van 't Kuſſen dringen

Door GIMNIG, FEITEMA en andere Overmagt,
Des ik, op dat men my en mynen niet verdagt
Mogt houden, eenen (*a*) Brief in open druk liet geven,
Waer meê wy ons ten DOELE affcheidden met ons Zeven',
Als IK, CHATIN, ROMANS met HUIZER, nevens HOEN,
DEURHOF en WAGENAER, al luiden van Fatſoen,
Die hunnen VORST geenszins naer eigen Zin bepalen,
Noch als *Een Ander* deed, HEM 's nagts ten bedde uit halen,
Om HEM te dwingen tot een *Krygsraed* naer 't Gemeen
Doldriftig Volks-beſluit; dit keuren we af met reên.

Doch *Landgenooten!* om 't eens al in eên te zeggen,
En 't Heldenaertig ſtuk in klaren dag te leggen,
Waer door ik voor myn PRINS en *Wettige Ovrigheit*
't Beweegrad wierde daer 't Onſtuimige beleid
Van 't woedend onverſtand door draeien moeſt en keeren,
't Welk my verworf de Gunſt van PRINSEN, GRAVEN, HEEREN,
Zoo weet, dat ik vol moeds, (dit zy ter eeuwige eer
Voor MY en MYN GESLAGT,) het Volk de Wapens neer
Als zagte Lammeren deed leggen aen myn Voeten;
Durft Gy, ſprak ik, *den Raed met Krygsgeweer ontmoeten*
Is dit Uw Dapperheit? Neen Burgers! laet de PRINS
Die beter weet dan wy, wat of 'er hier en gins
Voor KWAEDAERTS ſchuilen, zelfs het RAEDHUIS reformeren
Zoo zal wel haeſt de Kans voor ons ten beſte keeren.

Dit Voorſtel vond gehoor, myn *Profeetzie* had kragt,
Ons Werk kreeg een gevolg gelyk ik had verwagt;
Des ik geen reden zie myn koſten te beklagen,
Die ik, door 't reizen voor 't gemeen belang, gedragen
En nimmer daer voor heb een duit gepretendeerd,
(Schoon 't niemand raekt wat my daer voor al is verëerd:)
Ik agtze wel beſteed, en blyf als *Vryman*, *Doelen*,
Om heimelyk de Gunſt der Grooten te gevoelen,
Waer door ik wel geſterkt, op 't ramlen van de *Schyf*,
Tot FRISO'S nut vertoon' een vleyend Hoofſch bedryf.

Dus ziet gy, my, *Geagte en Waerde Stedelingen*
En Landgenooten! diep in 's *Prinſen gunſt* indringen,

Ja

(*a*) Deze Brief wierd den 9 Sept. 1748. publiek gemaakt en voerde tot opſchrift, aen de Heeren Gecommitt. uit de Reſp. Wyken v. Amſteldam, op den Kloveniers Doele Vergaderd.

Ja als in Top van Eer en Agtinge geſteld.
Maer ach! hoe word de Deugd, helaes! belaegd, bekneld!
(Wat moeſt ik hierom niet al ſpyts en hoons verdragen,
Myn Beeltenis, O Smaet! *werd aen een Galg geſlagen*,
Met byſchrift, *ſta* wat *ruim voor d'Eerſten Oproer Aep*
Deez' is *een Atheiſt*, *een* ſnoode, *vooze* RAEP.
Zes anderen zag men ook tot dezen Schimp verwezen,
En op myn leer en doen was dit Gedigt te lezen.
„ Gy groote Vrygeeſt, die boosaerdig van Natuur,
„ De eerſte ſtooker waert van 't ſchandlyk Oproervuur,
„ Die onbeſchroomd uw wrok voor lang hebt laten blyken,
„ Gy wiſt u fraei in ſchyn te onttrekken van het kwaed,
„ Des laet men u te regt, om deez' uw Heldendaed,
„ Als eerſteling van 't Rot, door 't Hennippe Venſter kyken,
Ja iemand was zoo ſtout dat hy een vuil Libel,
DE OOGENTROOST genoemd, als of 't gezigt niet wel
Met my geſchapen ſtond, durfde aen myn Huis vertoonen.
Dan, om de boosheit van de Tyden te verſchoonen,
Zoo kreunde ik my niet zeer, wat ieder ſprak of ſchreef,
Terwyl ik onvermoeid nu 't een dan 't andere dreef,
En ſtyfde hier en daer de Ongerüſte Geeſten,
Gelyk in ROTTERDAM en ZEELAND; Ja de meeſten
Erkenden my als een der Grooten van den Staet,
Of als een *Weerhaen* en een *Draeytol* van den Raed:
In STEENWYK hield men my, als iemand, door wiens handen
En kunſtige beleid, men zich als uit de banden
Ontſloege zynes Pligts, en zonder *Magiſtraet*
Te erkennen, ſchreeuwde van heur Vuile *Eigenbaet*.
Ja, wierd 'er elders eens eene andere Verkooren,
Straks kwam my door een boode of brieven zulks ter ooren,
Gelyk Heer VOGELEZANG my ſchriftlyk zond beſcheid
Van 't STEENWYKSCHE Redres door zyn *Doorluchtigheid*,
En hoe Fledderus, daer wel eer ter Galg verwezen,
Thans, byna onverteerd, ten Grave was verrezen
Door *Vorſtelyke Gunſt*, die 't al beſtiert en ſchikt
Op Loeveſteinſchen ſchael de Grooten weegt en wikt,
En hen, die *Barneveld* of *Bikkers* evenaren
Ontlaſt van hunne zorg om 't Eeramt te bewaren.

Wat Vreugde ontving myn Ziel door die Verwiſſeling,
Hoe zag ik velen toen verheffen, die gering
Van aenzien, kortelings nog als *Vagabonden* leefden,

En

En voor het dreigend Oog der flaeuwe Regtbank beefden;
Ja! FRISO! U zy Dank, en eeuw'gen Roem en Lof
Dat Gy 't *Doeliſtendom* gered heb uit het Stof.
Uw Reformatie, VORST, zou m'egter meer behagen,
Indien myn' *Compagnons* zich hadden trouw gedragen;
Maer Ach! Vriend HUIZER, 'k werd te zeer door U miſleid!
Des draegt gy mynen Haet; en uwe Ondankbaerheid
Zal, dien benevens all' uw Vrienden, ſteeds gevoelen,
Om 't agterhouden van de ſtukken van de *Doelen.*
Want dat ik my niet ligt met iemand weer verzoen',
Leer' u het Voorbeeld van den *Krajer* LAURENS 't HOEN,
Dien ik, dewyl hy zich in 't eerſt had braef gekweeten,
Haeſt waerdig keurde om, *Myns Dogters Man* te heeten,
Doch naderhand weêr, tot zyn Dood toe, heb gehaet,
Om dat hy Uw Party verkoos voor loſſer ſtaet.
Noch zyn beleid, noch moed in BOGAERT te verklikken,
Kon in geen beter plooy zyn doen by my verſchikken;
Dit is myn eigen aert, 'k vergeet niet ras den Hoon,
Veel min dan nog den Smaet van een Verhoopten Zoon.

Een Leidſche Procureur kan ook van zulks gewagen;
Die, als hy nevens my en anderen uit den Hage
Verreisde, Openlyk in Trekſchuit my verweet
Een Galgenaes te zyn, en teffens ruw toebeet,
Ik wenſchte U, wel naeſt LUPS, *maer hooger nog gehangen;*
Weshalve ik, om hem in 't ſchalken net te vangen,
Ten Leidſchen Dam uitſtapte en ylde naer het Hof,
Daer ik, te myner wraek, ging vragen om Verlof;
Dan of ik ſchoon alzulks toen niet naer wenſch kon kuipen,
'k Zweer myne Gramſchap zal hem nog in de Oogen druipen.

Maer Ach! wat zeg ik daer! 'k bedenk niet eens hoe zeer
Myn luiſter daelt en al myne Agting raekt om veer.
Want onlangs, toen de PRINS by PINTO zou vernagten,
En ik op *Tulpenburg* hem meende op te wagten,
Met myne *Oranjevlag* en Triomphanten ſtoet,
Zoo zag ik daer, ô Spyt! hoe GEELVINK werd begroet,
En my niet eens vergund myn Lieven *Vorſt* te ſpreken,
Waer op een Hekelpen beſtond my dus te ſteken;

„ Hoe DANIEL, wat is 't, zyt gy een Valſch *Profeet*,
„ Die Ons op giſteren by kris en kras dorſt zweren,

Dat

„ Dat ge als een *Kriſten-Smous*, die meenig een beſcheet,
„ By Uw *Confraters*, zoud den VORST Congratuleren?
„ Gy komt 'er naeuwlyks met *Schytgeelen Vlag en Stoet*,
„ En vraegt vergeefs gehoor, of *uw Party*, te weten,
„ De Brave BURGERHEER, word Statelyk begroet,
„ Maer Gy als *Leugenaer* en *Gekskap* uitgekreten,
„ Om uwe Laſtering, dat deez' was afgezet.
„ Toen keek gy als *Piet Snot*, en had gy niet gezwegen.
„ Gy had naer uw Verdienſte en tevens naer de *Wet*
„ *Der Joden*, zoo ik meen, een Geeſſeling gekregen;
„ Gy kroopt dan in uw Schulp en 't was ook verre 't beſt'
„ Niet meer zoo Openlyk uw Schande en Spyt te toonen,
„ Want elk weet toch *hoe Gy verkoopt in Gysbregts Veſt*
„ *Vervalſchtten Chocolaad en Ciceren en Boonen.*

Dan, nog veel verder ging, 't geen HOOPE (*a*) dorſt beſtaen,
Toen MUIDENS (*b*) CASTELEIN benevens My kwam gaen
Te zyner *Buitenplaets*; daer hy met ſtoute Talen
Op 't hooren mynes Naems den GRAEF durfde Overhalen,
Waerom Hy met een *Vent* als ik, zyn tyd verſleet
En Hem, *om mynent wil*, dus lange wagten deed,
Ik had *Hem* door myn Knegt, dus ſprak hy, weg doen jagen
Had ik den *Schurk* gekend; want *Schelmen* te verdragen
En paſt geen Eerlyk Man. Zoo dat men hier uit ziet
Hoe dat een *Patriot* kan raken in 't Verdriet.

All' deze Tegenſpoed deed my nochtans niet wyken,
Van 't vaſtgeſtelde DOEL; want ik en myns gelyken,
Zien ons wel ſteke-blind aan Hoofſche Glansrykheên,
Maer *Prinſen-gift* verzagt onze Oogenſmart met eên.
Des ieverde ik om met GRAEF GRONDSVELD ſaem te heulen,
En ſtoorde my niet eens om een *Gazet van Keulen*,
Waer in men las, „ dat RAEP, *die Rariteiten Koopt*
„ *En weer Verplakt, wat nieuws van* ZAENDAM *had verhoopt*,
„ *Doch in zyn handel daer geenszins naer wenſch zoud' ſlagen.*
Ik zelf weet beſt wanneer ik zal myn wit bejagen,
En om wat rede ik met GRAEF BERTRANDS Dienaer ging
By PIGGE, een *Chirurgyn*; die kortelings (*c*) ontving

Ter

(*a*) De Heer Thomas Hoope, Repreſentant wegens z. Doorl. Hoogh. in de Weſt-Ind. Comp.

(*b*) Bertrand Philip Albregt, Grave v. Grondsveld Diepenbroek, enz. enz. enz.

(*c*) In de voorleden Maend Maert dezes Jaers MDCCLI.

Ter Koorenbeurs veel hoons, en haeſt de huid vol ſlagen,
Met wien ik op 't Stadhuis hierom beſtond te klagen;
Aen wien de Eernaem paſt van een SARDAMMER RAEP,
Want, dan, wanneer het Werk, door my en dezen *Knaep*
Beknipt, naer onzen zin had zyn beſlag gekregen,
Dan had *Vorſt* FRISO thans gewis den langſten Degen,
Dan ware Hem 't Graeffelyk Regt in vollen eigendom
Gegeven en de Nyd bleef ſprakeloos en ſtom.

Doch wyl ik dezen Stand Vrymoedig durf verhoopen,
Dient echter, om 't Bedryf myns Levens vaſt te knoopen
Als in een Samenhang van Wiſſelvalligheid,
Dat, ten beſluite, nog iets weinigs zy gezeid
Van twee gevallen by Heer REUS en VANDER (*b*) GIEZEN,
Waer uit ik billyk Vrees voor meerder roems verliezen;
Want als ik kortelings by den Eerſten, onbevreeſt,
Beſtond te vragen om den Heer VAN ENDEGEEST,
Die daer ter Maeltyd was, te ſpreken, moeſt ik hooren,
Dat deze Heer *Agent* my, vol van Edelen tooren,
Ten antwoord gaf, ô Neen! maer een fatſoenlyk Man,
(Waer voor ik u niet ken) vermag zulks nu en dan.
En als ik by den Heer REPRESENTANT verzogtte
Dat ik, voor zeker Vriend, een Amt bekomen mogte;
Geliet deez Heer zich dat hy my niet kende of wiſt
Van myn Bedryven, (ſchoon myn oordeel anders giſt,)
En zeide, ik kwam te laet, het Amt was reeds begeven,
Ja, als ik, (ſtaende daer van Schaemte en Spyt te beven,)
Hem echter om zyn Gunſt by andere tyd verzogt,
Gaf hy ten antwoord, dat ik daer wel komen mogt,
Maer dat ik het voor al niet kwalyk moeſte duiden,
Zoo hy door hoofdpyn, moeite of omgank met veel luiden,
En andere bezigheên, my niet te ſpraek kon ſtaen,
Waer mede hy my, kwanswys beleefdelyk, heen liet gaen.
Maer deez' behandeling was my laſtiger te dragen,
Dan toen ik onlangs by de Poſt-koets wierd geſlagen,
Voor 't Heeren Logement, op Haerelemmerdyk
Daer ook myn Hoed en Pruik geraekten in het ſlyk,
Om dat ik met geweld ter eerſte plaets wou ſtygen;

Hoewel, myn Vrienden, 'k zal myn ſchande maer verzwygen,
Wyl

(*b*) Repreſentant van z. Doorl. Hooght. in de Ooſt-Ind. Comp.

Wyl elk een uwer ziet dat Mannen van Verſtand,
My heimelyk houden voor een Peſt van Stad en Land,
Die, Opgewiegd in 't Grootſch *Deurhoviaenſch* gevoelen,
Durft, onverſchrikt voor ſtraf, in Drek en Schande woelen,
En dien 't Vermakelyk is als Kerk- en Burger-ſtaet,
In eeuwige Onruſt blyft of heel ten gronde gaat!
Ik zie, maer Laes! te laet hoe! hierom veele menſchen,
Naer mynen Ondergang niet dan te vuurig wenſchen;
Des ik, bevreeſd voor een te glibberige Eerentrap,
My reeds al ſtil beklaeg van myn gedanen Stap,
En Ziddere, in 't midden van de Gunſt der Hooſſche Heeren,
Voor Lieden van Fatſoen, die my den nek toe keeren;
Ja leef in nypende Angſt, want kryg ik eens de Schop
Van Onzen PRINS, zoo zal de Wraek myn trotſchen Kop
Gevoelig treffen, en het kwaed zyn Meeſter Loonen;
Dan zal geen Dienſt, hoe Groot, myne Euveldaên verſchoonen,
Maer 't ALTYD KWALYK, by 't veranderen van Spel
Myn Zinſpreuk worden in plaets van ALTYD WEL.

BESLUIT.

Hier hebt ge, GOELIENS! en Hiſtorie,
Wel waerd' geprent in uw Memorie,
Zoo Gy den Digt-trant wat verſchoont;
Die U maer heeft in 't ruw vertoont,
Wat * RAEP gedaen heeft en geſprooken.
Doch krygt Doeliſte-Volk, door 't ſtooken
Van hunne Tanden, Kiespyn, laet
Hen 't Blaedje keeren, daer is RAED,
Om, wyl men hen niet tragt te villen;
Voor 't eigen Geld, hun ſmart te ſtillen
Door een ZAENDAMMER MEDICYN,
Van een Doeliſtiſch Practiſyn
Ge-inventeerd, en welk heel beſt is,
Ja, ruim zoo goed als al de reſt is:
Waerom men noodig dagtte dat
Het Plaets verkreeg op 't ledig Blad.

Hier

* Aenmerkelyk is 't, dat deze Nieuwmodiſche Privilegiezoeker zelfs tegen een bekende Stads-Keure gezondigd, en de Boete daer toe ſtaende, geweigerd hebbende, in 't laetſt der vorige Maend April, door Schout en Dienaren, deswegens openlyk, niettegenſtaende zyne Notariële Proteſtatie geëxecuteerd is.

EXTRACT VAN RAPEN.

HIer is 't Middel voor Kiespyn en allerlei kwalen,
Die Gy uit de Apotheek voor niet kunt gaen halen
Te Zaendam by JAN PIGGE, zoo gaeuw als gy 't koopt
Kunt je draven dat het zweet van jou Bakkes loopt.
't Is voor Heeren, voor Boeren; voor allerley Natie,
Om 't even wie het koopt, 't is hem evenveel gratie.
Zoo je 't niet en weet, 'k zal 't jou zeggen als een Aep,
Het Extract is geſtookt uit het hart van een RAEP.
Al had je ſeven Jaar als een Uil zitten droomen,
Zoo je deze Extract maer by jou Neus laat koomen,
Wordje ſtraks Verſtandig, Scherpzinnig en Gaeuw;
Zoo Loos als de Duivel, en zoo Trots als een Paeuw.
't Zal je in al jou doen als een Hoentje verkwikken,
En door jou gaeuw vernuft een Officie beſchikken,
Schryft je Naem op de Lyſt, al hadje alles verteerd,
Je word daadlyk als een Man van Aenzien geëerd,
Die Wetten kan ſtellen en naer zyn zin regeren,
En dan aen zyn HOOGHEIT het GRAEFSCHAP Offereren.
Schyt Vroedſchap, en Heeren; Schyt Rechten en Wet,
Dan worden de Boeken jou open gezet.
Maer ziet toe, RAPIANEN, dat deze Apteker
Dit zap niet en mengt in een vergiftige Beker.
En maekt je te ſamen dus Razende en Zot,
Dat je ligt kond geraken aen Galg of Schavot,
Of in handen van 't Graeuw, die al zitten te loeren,
Om je reis fris te bedanken voor al 't Rumoeren.
En 't Extract te verdryven met Schoppen en Slaen,
Of als een deel Reekels in jou neſt te doen gaen.
Zoo zult je zyne HOOGHEIT niet meerder gaen plagen,
Die nu, als een Atlas, toch genoeg heeft te dragen,
En u maer moeſt verdryven uit Stad en uit Land,
Zoo waren we wel haeſt in een geruſter ſtand.

Die wil door Brieven conſuleren,
Moet eerſt, als regt is, die frankeren,
Aen Meeſter PIGGE, onnooſlen Hond,
GROSSIER IN PUIK VAN RAPESTRONT.